

ἰ. χαρὰ πλῆρες, μὲν δὲ ὁποῖας τὰς
ρεταί, ἢ ποσότης τῆς μελετήσεως
ἦσαν, ὅπως παρὰ τὴν πρῶτην
τῆς πᾶσι τὰ φερόμεν μὲν, ἵνα
δεῖται. τὰ φερόμεν δὲ καὶ ὀνόματι
ζονται ἔτι.

ἴσον...	ο	} ἀνιόντες
ἰχίτου...	α	
πιδασ...	α	
κεντήματα...	α	
κέντημα...	ε	}
ὑψηλή...	δ	
ἀπόρροφος...	α	} καλόντες
ὑπόρροφη...	ε	
ἰχθυόον...	β	
καὶ χαμῆς...	δ	

ἰ. ὁ μὲν ἴσον ἔτι ἀνάβαιν, ἔτε
κατάβαιν φανερώς, ἀλλὰ ἴσοι
πᾶσι. καὶ πᾶσι δηλοῖ τὸ μὲν
δεν. ὅπως μῆται ἔμεπεσθαι

πορεύσι νὰ τραφῶνται μόνοι τους.
ὅθεν συμπληρόμενοι με' ἀγάπης,
αὐξάνεσι τὴν ποσότητά του καί
τὴν δόξιν, ὅπως χάρισιν.
οἶον, τὸ κέντημα σωλιθεμένου
με' τὸ ὀρίτον, ἡ μὲν κτείνεται ἔμ:
προσθεν, ἡ κάλυπτον **τὸ ὀρίτε**
ἔλω, — — —, φανεώνει
τοῦ δάπτερον ὑπερβαλὺς ἀνιού:
τα φθοῖτον. εἰδὲ τὴν ἀνύδιν
τὸ ὀρίτε, **ἔλω**, — — —, φανεώνει
τοῦ πρίτον.

¶ ὁ ὀρίτον καὶ ἡ πλάσῃ ὑπολάσ:
σονται ἀπὸ ὅλης τῆς χαρμῆς:
ρας, πλην τῶν μενυμάτων. ὁ
δὲ ὑπολασόμενος χαρμῆς χά:
να τὴν ποσότητά του, καὶ ἡ ὅλη
εἰσάγεται ἡ ποσότης τῆς ὑπολάσ:
τος αὐτοῦ. ἦτεν, ὅταν ἡ ὑψηλὴ
πρὸς ἑμπερσθεν **τὸ ὀρίτε**, ἔλως

—, ἡ ποσότης τῆς ὀχίτης χαί-
νεται, καὶ λοταριάζεται ἡ
ποσότης τῆς ὑψηλῆς.

Ἰ ὁ ἐλαφροῦ ὄλαν ὑπολάβη τὴν
αἰπόρου, ὅτω, ὅτε δέχαι
να προφέρωνται οἱ δύο αὐτῆ
ρθοίτοι με συνέχισαν, καὶ ὀχι-
πλήον ὑπερβαπῶς.

Ἰ ὁ ὀχίτου καὶ ἡ πελαγή ὑπο-
πάσσονται ὑπὸ μὲν τῆς μέν-
τήματος καὶ τῆς ὑψηλῆς ἐν
ποιάβη δέσει.

— — — — —
ὑπὸ δὲ τῆς ἴσης καὶ ἡ αὐτὴ καὶ
τιούτων χαλαρήνουν ὑπολα-
σονται, ὅταν τρέφονται ἀ-
νωθεν αὐτῶν. ὅτω.

παρὰ τὸν ἑναρμόνιον. ὅτι
δύο πόροι. Ἐὰν δὲ ἑρμηνεύσῃ
ἡ ἀποστολή, διὰ τὴν
ἵνα ποσοὶ ῥίαν. καὶ ἐὰν
λοιπὰ ὁμοίως.

μετὰ τὸν ἑναρμόνιον.

περὶ τῆς ἐκείνης τῆς χαρμῆς.

Συνερίζονται οἱ χαρμῆς
ἀσθενέως, διὰ τὴν παρὶ
τῶν ὁριζίων τῆς δια-
φορῆς ποσοῦντας τὴν χεῖ-
ρον. ἐπὶ τῇ χερὶ τῆς
δεξιᾶς ἡμποροῦσι νὰ γράψωσι
τὸ ἴσον
τὸ ῥίον

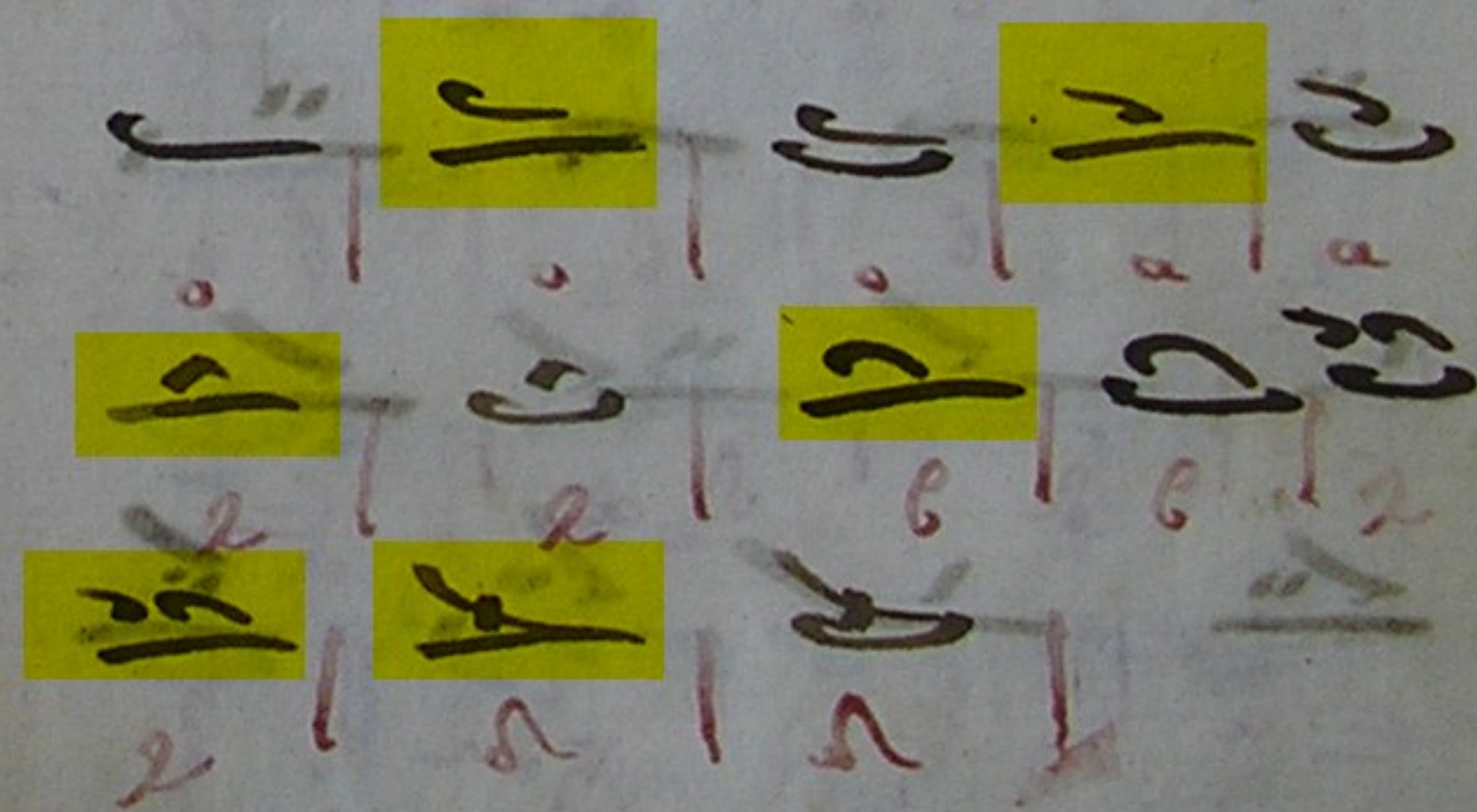
ἡ πελαγὴ,
ἡ ἀποστολὴ,
τὸ ἑχαστὸν,
καὶ ἡ χαρμῆς.
οἱ δὲ λοιποὶ χαρμῆς
δὲν ἡμποροῦσι νὰ γράψωσι
μόνοι ῥος, ὅθεν συμπληροῦ-
μενοι μετὰ ἄλλων, ἀσθενέως
τὴν ποσοῦντας κατὰ τὴν
δύναμιν, ὅπως γράψωσι τὴν
τὸ κέντρον συνιστάμενον
μετὰ **τὸ ῥίον**, ἡ μετὰ τὴν
ἐμπροσθεν, ἡ μετὰ τὴν
ῥίον, ὅθεν, **— —**
φανερῶν τὸν δόξαν ὅτι
περὶ τὴν ἀντιόχου
εἰ δὲ τῇ ἐκείνῃ **ῥίον**
ῥίον, ὅθεν, **—** φανερῶν
τὸν τὸν ῥίον.

Τὸ ὀχίτον καὶ ἡ πελαγή υἱ
πολάσσονται ἐπὶ ὅλῃς τῆς
χαραινῆρας, πληρὴ τῶν
κεντήματων, ὁ δὲ ὑπολασ-
σόμενος χαραινῆ χάναι
λὴν ποσσὺν αἶμα, καὶ λο-
τάρια καὶ ἡ ποσσὺς τῆς
ὑπολάσαντος αἵματος. ἔστι
ὅταν ἡ ὑψηλὴ τῆς ἡμέ-
ρας πρὸς τὸ ὀχίτον, ὅπως,
ἡ ποσσὺς τῆς ὀχί-
τος χάναι, καὶ λοτάρια,
βίαι ἡ ποσσὺς τῆς τῆς
ὑψηλῆς.

Τὸ ἐχάρον ὅταν ὑπολάσῃ
τὴν ἀπορροήν, ὅπως,
ἔστι, ὅταν γὰρ προφεί-
ωνται οἱ δὲ αἵματι φθόγῃ.

9
τοὶ μετ' ἐνέχουσιν, καὶ ὁ
χὶ πρὸς ὑπερβαλῶς.

Τὸ ὀχίτον καὶ ἡ πελαγή υἱ
πολάσσονται ὑπὸ μὲν τῆς
κεντήματος καὶ τῆς ὑψηλῆς
ἐν τοιαύτῃ θύμῃ. — —
— — — — — ὑπὸ δὲ τῆς
ἴσης καὶ τῶν καλοῦντων
χαραινῆρας ὑπολάσσον-
ται, ὅταν τρέφονται αἱ
καὶ αἵματι, ὅπως.

λατρεα χεπλά, σημιάνελα,
ετας **χ**, και οταρ πα:
χιν διασημίσου δαλσεον
χεπλό, σημιάνελα ετας
χ, και οταρ διασημίσου
ετα τελαελο τε δαπεε
χεπλό, σημιάνελα ετας,
χ, και μαδεξής. ες
εσα, δε μέλη η αλφνη τε
χεονε αναι ασημιανος, ες
την αεχνη, ενι εννοελα
η αλφνη αυτη **χ**.

Πο αετον συνολομίας χεεν τε:
φομεν, τιθεται αναδ εντε
οχιτ, αλωθεν απο λο ο
ποιοι λειονοιλαι μενλημα,
ελε, **χ**, και δεχει να
εξοδαυλαι δυο χεονοι. ε:

νας δια **οχιτ**, και ενας
δια λο αετον. τα δε μεν
τηματα πενουλαι ες τον
αμωσι χεονοι της αεσεως
ητμενε χαεαυηεος, ητου
τε ιος. ες επινουλαι και
τοετον, επιειδη τα μενλημα:
τα φεττον ες την αεσον
της μεσεως τε ιος. ελαν
δε χειαστωσι της χεονοι,
λειπασαυλα το αετον με
μιαν αδωαν τεαμμη ανω:
διν. ελε. **χ**, και
οταρ χειαστωσι λοσαεας,
λειπασαυλα με ελεαν τεαμ:
μην παφταν **χ**, και
μαδεξής εσα τεαμμη
αδωας και παφτας ηδερε
χάβη ανωμι, λοσος ελεχε:
νας πεοσδελα ες τον ε:

εἰς ἓνα μὲν μόνον, εἰς πολλὰς
δὲ, μετὰ κτήσματος, ἔχει·
εἶναι ἢ δύοις αὐτῇ.

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

Τὰ μετὰ τὰς ἀποκαταστάσεων τῶν
 φωνῶν, καὶ δὲν χωρίζου-
 λον φθόγγων, ἔλε ἀπὸ τοῦ
 ἡτῶμενον, ἔλε ἀπὸ τοῦ ἐπὶ
 μενον φθόγγου, ἀλλ' ἔλε δέ-
 χονται συλλαβὴν σημαντι-
 κὴν χέρις, παρὰ μόνον
 εἰς τὰ μετὰ τὰς ἀποκαταστάσεων
 ἀποκαταστάσεων. ὅταν δὲ τὰ
 φωνὰι ἀνωτέρω, ἢ κατωτέρω
 ἀπὸ τοῦ ὀπίσθιου, καὶ λυγρὰ γινώ-
 σκονται, καὶ οὐκ ἔστι, ε η.

ἐννοῦται διὰ τὰ
 μενύμαλα. ἤτεν δὲ τὸν
 πύπον τὸ χεῖρος προέχει
 ται ὁ φθόγος τὸ ὀλίγον, ὃ
 ὀχι λὺν μενύμαλον. οὐδὲ
 τύχοι ἀπὸν, ὅλος. 7
 πάλιν δὲ μὲν μενύματα
 εἰς τὸν ἥμεσι χεῖρος τὸ
 ἤτε μὲν χεῖραυτος, καὶ
 εἰς τὸν τύπον δὲ χεῖρος,
 προέχειται ὁ φθόγος δὲ ὀλί-
 γον, καὶ ἐξοδαὶ δύο χεῖ-
 ρος. οὐδὲ εἶναι διπλὸν αἰ-
 τὸν 7 ἐξοδαὶ χεῖρος
 λεῖς, ἢ λειπλὸν 7
 λίσσας, καὶ μαθεῖν. ἢ
 ξάρε δὲ οὐ, ἀντὶ ὀλίγον, μεν-
 τήματα δὲ λίσσας, ἀντὶ μεν-
 τήματων ὅμως ὀλίγον λίσσας,
 ὅπως προξενῶται οὐτύχοις εἰς

τὴν σύνθεσιν, καὶ ὡς εἶναι
τὸ.

^π ⁹ οὐ καὶ ἰός ^π
ἰδὼ τὰ κενήματα ἔπει·
ἀν' οὐχίονται, μετὰ κενή·
μα, δίδωσι λόπον εἰς **τὸ οἶ-**
λίτον, διὰ τὰ γράφεται
ἔως ἢ θεός αὐτῇ.

^π ⁹ οὐ καὶ ἰός ^π
καὶ ὅταν τὸ ὀλίγον εἶναι ἀν·
τὶ κενήματων, ψηφισόν
δὲν ἐπιδέχεται, ὁμοίως
καὶ εἰς ἄλλας λογισμὰς πε-
ριστάσεις.

^π ἀπόσοφος, τὸ ἔλαφρον, ὅ-
τι χαμηλὴ καλαβιβάζου-
σιν φωνὴν μεχωρισμένως.

καὶ πᾶν σοὶ συλλαβὰς·
ὑπολασσόμενῃ δὲ ἡ ἀπό-
σοφος ὑπὸ τῷ ἔλαφρον, ὅ-
τι, τὰ, προσενῆσθαι
νέχουσαν εἰς τὸς δυνάμεις
τῶ φθοῖτος, ἐννοομεν τοῦ
τῶ εἰς τὸν πῶλον αὐτοῦ
φθοῖτον, ὅστις καὶ δὲν πᾶ-
νι συλλαβὴν συμπληρῶν
χέουσαν, ὅτι δὲ δυνάμεις αὐ-
τῶ φθοῖτος πᾶνι συλλα-
βὴν, ὅτι ὁποῖος καὶ προσ-
εἶναι εἰς τὸν αὐτοῦ φθοῖτον.

^π δὲ ὑπόθεσις καλαβιβάζου-
σας δυνάμεις φθοῖτος με-
συνέχουσαν, καὶ χωρὶς δια-
κοπῆς πᾶν μαλός, καὶ ἀν-
τὶ τῶ φθοῖτος ἀναθεῖν αὐτῇ.